

תת"ע (חיפה) 2739-10-23 - מדינת ישראל נ' וליד סעדי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2739-10-23 מדינת ישראל נ' סעדי

תיק חיצוני: 14217206060

לפני השופט אבישי קאופמן

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

וליד סעדי

נאשם

החלטה

הנאשם עתר לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות כמפורט בהחלטתי מיום 26.5 והמאשימה התנגדה לבקשה. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, **החלטתי לדחות את הבקשה.**

הנאשם טען כי לא קיבל זימון לדיון, ולא הצליח לברר מועדו. לא אוכל לקבל טענה זו.

ראשית, בתיק בית המשפט אישור מסירה חתום לכאורה בידי הנאשם מיום 13.10.24. הנאשם לא התייחס כלל לאישור זה, ולא סתר את תוכנו.

שנית, בתיק בית המשפט אף אישור מיום 15.3.25 בדבר מסירת גזר הדין לידי הנאשם.

שתי המסירות, כמו גם המסירה הקודמת (שבוצעה בחודש דצמבר 23) של הזימון לדיון שאמור היה להיערך בחודש ספטמבר 24, בוצעו בידי אותו עובד דואר, מר עלי רחיל, עובדה המחזקת את תוקפן. ודוק, הנאשם אינו חולק על קבלת הזימון הנ"ל והוא ידע לומר כי דיון זה נדחה עקב המצב הבטחוני.

בבקשה נטען כי הנאשם "לא הצליח לברר" מועד הדיון החדש, אך גם אם אתעלם מאישורי המסירה, אין המדובר בטענה של ממש. אין בתצהיר הנאשם כל התייחסות לברור זה, ואין הסבר כיצד ניסה לערוך אותו, אלא שמדובר בטענה כללית בבקשה שניסח בא-כוחו, בלא כל תמיכה.

מעבר לכך, כאמור בתיק בית המשפט אישור מסירה בדבר המצאת גזר הדין לידי הנאשם בחודש מרץ 25, והבקשה דן הוגשה רק ביום 26.5, יותר מחודשיים לאחר המצאת גזר הדין, ואף זאת בלא כל התייחסות מצד המבקש, אשר אינו מסביר כיצד למד על גזר הדין נגדו בדרך אחרת למעט אותה

עמוד 1

המצאה.

כידוע, החוק מחייב הגשת בקשה לביטול פסק דין בתוך 30 יום ממועד ההמצאה, כבר קבע בית המשפט העליון כי איחור בלא נימוק מצדיק דחיית בקשה על הסף (רע"פ 3313/17 **מוחמד עאסלה**) וברוח זו קבע בית המשפט המחוזי כי מי שהגיש בקשתו לאחר מועד זו, איבד זכותו לעשות כן (עפ"ת 48254-11-23 **מוחמד דראבשי**).

לפיכך, לא רק כי לכאורה זומן הנאשם כדין ולא סתר את אישורי המסירה, אלא אף איחר בהגשת בקשתו זו ודי באמור כדי להצדיק דחייתה. **אולם אף בחינת הבקשה לגופה אינה מגלה עילה לביטול.**

בבקשה נטען כי "מיותר לציין כי למבקש הגנה טובה כנגד העבירה", וכי יתר הנימוקים מפורטים בתצהיר. תצהיר הנאשם לא מוסיף דבר, אלא אך מאמת את הבקשה, ובוודאי שאינו מפרט את ההגנה הנטענת.

גם בכך די כדי להצדיק דחיית הבקשה, אולם יוזכר כי העבירה המיוחסת לנאשם היא של נהיגה ברכב לגביו ניתנה הודעת איסור שימוש בידי בוחן תנועה. כפי שנקבע זה מכבר המדובר בעבירה מסוג אחריות קפידה (רע"פ 2929/04 **רפאל אוחנה**), אשר הנטל על נאשם לסתור אותה כבד במיוחד.

אף לא ניתן לומר כי לנאשם נגרם עיוות דין כתוצאה מגזירת דינו של בנוכחותו, שכן העונש שהוטל עליו הוא **המזערי** שנקבע לעבירה דנן.

אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, כאשר קיים אישור מסירה בדבר זימונו של הנאשם לדיון, אישור בדבר המצאת גזר הדין לידי, כאשר הוא לא הראה הגנה אפשרית וכאשר העונש שהוטל עליו הוא המינימלי לפי החוק, אין עילה לביטול פסק הדין במקרה זה.

הבקשה נדחית, אפוא, ופסק הדין שניתן בהיעדר התייצבות ביום 4.3 נשאר על כנו.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשפ"ה, 17 יוני 2025.